

[Smørum.]

med Kommunerne, end hvis det hele skal organiseres fra Arbejdsministeriets Beskæftigelsescentral.

Jeg kunde ogsaa ønske, at Lovforslaget kom til at indeholde en Beføjelse for de i Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 17. Juni 1944 nedsatte lokale Vurderingskommissioner til at træffe Aftale med Ejerne om Vilkaarene for at bringe mindre Skader ud af Verden. Vurderingskommissionerne bestaar jo fremdeles; de fortsætter deres Arbejde med at opgøre Erstatningerne og foretager i den Anledning Besigtigelse af de paa-gældende Ejendomme. Under Udførelsen af dette Arbejde har jeg i den sidste Tid nogle Gange været ude for det Tilfælde, at Ejerne af smaa Landejendomme har tilbudt uden Vederlag selv at foretage Sløjfning af et Par Skyttegrave eller at bortfjerne en Stump Pigtraadsspærring, hvad det i dette Tilfælde drejede sig om, naar de maatte begynde Arbejdet omgaaende. Begrundelsen var den, at de militære Anlæg, det her drejede sig om, var til stor Gene for den øvrige Ejendoms Drift og Sløjfningsarbejdet ikke mere besværligt, end at Ejeren selv foretrak at udføre det uden Vederlag fremfor at vente paa, at Arbejdet vilde blive udført ved offentlig Foranstaltning. Det er naturligvis kun Smaating, det i saadanne Tilfælde drejer sig om, men jeg tror, det vil tjene baade et praktisk og et fornuftigt Formaal, om de lokale Kommissioner, der jo altid udfører deres Arbejde i Samraad med Amtmanden, fik Bemyndigelse til at afgøre saadanne mindre betydende Smaasager.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Mange Steder, i de saakaldte Tankgrave, i Beskyttelsesrum o. s. v., er der anbragt store Mængder Træ til Afstivning. Dersom dette Træ kunde blive taget op inden alt for længe, har det ikke taget synderlig Skade, og det vil med den Mangel paa Træ, der for Tiden gør sig gældende, kunne finde Anvendelse f. Eks. til Pakkasefabrikation og til forskellige andre nyttige Formaal. Om ikke til andet vil der jo være god Brug for det til Brændsel. Det vil derfor være af baade økonomisk og praktisk Betydning, at Træet tages op først, naar der gaas i Gang med de større Arbejder, som vil strække sig over længere Tid. Det vil vel kunne ordnes derved, at der i Entreprenørens Arbejdsbetingelser indføres en Bestemmelse om, at Træet optages først, saa det kan blive tørret, solgt og komme til Nytte, inden det staar og raadner op i Jorden.

Det fremgaar af Lovforslagets Bemærk-

ninger, at den ret omfattende Opgave, der foreligger med Hensyn til at faa passet Landejendomme, der er beslagnagt til Flyvepladser rundt om i Landet, er henlagt under Indenrigsministeriet og foreløbig tænkes ordnet administrativt. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister i Øjeblikket kan sige noget om, hvorledes denne Opgave hidtil er klareret, men dersom det er muligt, vil jeg bede Ministeren give en Redegørelse for dette Forhold i Udvalget, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til Udvalgsbehandling.

Hvor mange Landejendomme det i alt drejer sig om, ved jeg ikke, men det er et meget stort Antal. Paa Flyvepladserne ved Odense og ved Haderslev, hvor jeg har medvirket ved Fastsættelsen af de til Ejerne udbetalte Erstatninger, drejer det sig, saa vidt jeg erindrer, om noget over et halvt Hundrede Landejendomme hvert Sted, og Forholdet er vist noget lignende ved mange andre Flyvepladser. Men det er jo saadan, at disse store Arealer, som her er beslagnagt til Flyvepladser, ikke alle sammen anvendes til Startbaner, Hangarer og andre militære Anlæg. En meget stor Del af disse Ejendomme, beliggende rundt om de militære Anlæg, er, saa vidt man kan skønne, kun beslagnagt for at tjene som Camouflage for selve Startbanerne, og de er under hele Krigen opretholdt som Landbrugsejendomme; mange Steder er Besætninger og Driftsmateriel i Behold. Disse Ejendomme passes endnu flere Steder af tyske Bestyrere — dersom man kan bruge Udtrykket passes, for adskillige Steder er det vist saa som saa med Pasningen. Bygningerne bliver ikke vedligeholdt, og Jorden forsømmes, og det er derfor nødvendigt, dersom der ikke skal ske alt for store Forringelser, at der kommer en bedre Ordning paa disse Forhold. Jeg vil mene, at Statens Jordlovsudvalg vil være det Statsorgan, som bedst vil være i Stand til at magte denne Opgave. Jeg begrundet det med, at Statens Jordlovsudvalg jo i Forvejen driver mange Ejendomme ved Bestyrere og Forpagtere og har de forskellige Landsdele inddelt i Distrikter, hvor hvert Medlem har sit Distrikt at passe, og Udvalget har til Hjælp en stor Stab af dygtige Embedsmænd, der har mange Aars Erfaringer paa disse Omraader.

Nogen egentlig Omtale af Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg ikke komme ind paa, fordi jeg anser det for overflødigt efter den udførlige Redegørelse, som Ministeren gav ved Fremsettelsen. Jeg kan sige, at jeg er enig i den i § 1